

Elke pagina heeft een stempel, initialen en een datum (19/02/07) onderaan.

IN DE RECHTBANK VAN DE IV ADDI- CITY CIVIL JUDGE (rechter)
Mayo Hall, Bangalore
[CCH.NO.21]

AANWEZIG SRI K.B. CHANGAPPA , B.A. L.L.B.

Gedateerd : 19 februari 2007

O.S. NO. 16337/2006

Aanklagers : Fibres & Fabrics international
Pvt. Ltd

Versus

Verweerders : Jayaram K.R. en anderen.

ORDERS OP L.A. Nr 1,2 & 4

1. I.A. nr 1 & 2 zijn de aanvragen van 27.7.2006 die door de aanklager zijn ingediend onder O. 39 R.1 & 2 R/w Sec 151 van CPC waarin een tijdelijke verbodsactie werd gevraagd om de verweerders en hun instanties te belemmeren om informatie, artikelen, gegevens te verspreiden met betrekking tot het bedrijf van de aanklager, aan welke organisatie, persoon of entiteit dan ook buiten en binnen India, respectievelijk enige vorm van communicatie of va welke media dan ook, inclusief elektronische media en in het bijzonder via internet, de afwikkeling van de zaak afwachend.
2. I.A. 4 is een aanvraag van 11.9.2006 die tegen de verweerders werd ingediend onder O.39 R.4 cpe om de order uit te voeren van tijdelijke verbodsactie in het voordeel van de aanklager, in het belang van justitie.
3. In de toevoeging bij de aanvragen I.A. Nr.1 & 2 zweert de aanklager dat de aanklager een geregistreerd bedrijf is dat geregistreerd staat volgens de voorzieningen in de Wet op Bedrijven 1956. Opgericht op 27 juni 2002 in Bangalore. Het aanklagende bedrijf is een 100% exportgericht bedrijf in het vervaardigen van kledingstukken en heeft een fabriek in bangalore. De aanklager verklaarde dat en werknemers in de fabriek behoren tot het best betaalde personeel in de kledingindustrie Het aanklagende bedrijf heeft 100% dochteronderneming genaamd Jeans knit Private Limited heeft ook 4 fabrieken in Bangalore. De aanklager heeft verklaard dat het bedrijf alle acceptabele internationale normen strict naleeft en dat het onderworpen is aan internationale en lokale audits, inclusief sociale audits door onafhankelijke bureau's door haar buitenlandse klanten worden aangesteld om zo constant te controleren dat de arbeidsnormen en werkomstandigheden etc. voldoen aan de legale en sociale vereisten van iedere klant. Een bedrijf onder de naam G-Star, gevestigd in Nederland, is ook één van de klanten van de aanklager. Een artikel is gepubliceerd in een tijdschrift met de naam Trouw in het nederlands in Nederland, op 7 november 2005 waarin wordt geschreven over de algemene problemen van vrouwelijke arbeiders in de textielindustrie in India, in welk artikel G-Star, klant van de betrokken aanklager, wordt genoemd als één van de verscheidene internationale bedrijven die kleding geleverd krijgen uit India. Aangezien de naam van haar klant G-Star genoemd was in het artikel, heeft het betreffende bedrijf G-Star aan de aanklager gevraagd om de beschuldigingen over de werkomstandigheden in de aanklager's fabrieken te

onderzoeken. De aanklager verklaarde dat de eerste verweerder, die de vertegenwoordiger zei te zijn van de 2de verweerder, beweert interviews te hebben gehouden met bepaalde personen in september en november 2005, bewegend dat de genoemde, geïnterviewde personen arbeiders waren bij de fabriek van de aanklager. De eerste verweerder, die connecties beweert te hebben met de 6de verweerder, heeft een brief aan het aanklagende bedrijf gestuurd bewegend dat overtredingen zouden plaatsvinden in het aanklagende bedrijf en haar zusteronderneming en heeft, na het houden van enkele interviews, de genoemde rapporten doen toekomen aan de nederlandse tak van Schone Kleren Kampagne (Clean Clothes Campaign (CCC)), een in Nederland geregistreerde en opererende NGO. De aanklager verklaart dat SKK een artikel op haar website heeft gepubliceerd met de titel « G-Star is about breaking rules » in het nederlands waarin het aanklagende bedrijf te weten kwam over de beschuldigingen die door een internationale organisatie tegen hun waren gedaan. De onjuiste en onterende beschuldigingen werden op de website gepubliceerd en dat werd gevolgd door een artikel in de krant de Volkskrant. De aanklager verklaarde dat een zekere Ms. Shakun, die beweert lid te zijn van een Vrouwen Organisatie, een kopie van een ontwerp-rapport heeft doorgestuurd waaruit werd opgemaakt dat de zogenaamde arbeiders die geïnterviewd waren geen arbeiders van het aanklagende bedrijf waren. De aanklager verklaarde dat de 1ste verweerder, met hulp van andere verweerdere, onjuiste informatie verspreidt aan buitenlandse bureau's zoals SKK met als enige bedoeling om het aanklagende bedrijf af te persen en de aanklager te onteren en verder met de bedoeling om verlies te veroorzaken van reputatie en good-will van het aanklagende bedrijf met een intentie schade en nadeel te veroorzaken. De klanten van het aanklagende bedrijf, inclusief G-Star, hebben onafhankelijke audits uitgevoerd en bevonden dat de beschuldigingen van de verweerdere niet waar zijn. De zaken van het aanklagende bedrijf zijn ernstig in gevaar gebracht door de handelingen van de verweerdere, welke onherstelbare geldelijke verliezen veroorzaken en daarom vraagt de aanklager om de verweerdere te belemmeren in het verspreiden van informatie, artikelen, gegevens met betrekking tot het aanklagende bedrijf, aan welke andere organisatie dan ook.

4. De verweerdere 1 & 2 hebben bezwaren ingediend bij de I.A., toegevend dat de aanklager een bedrijf is dat kledingstukken vervaardigd afdelingen heeft een in Bangalore, maar ontkent de andere beweringen in de aanvraag. De verweerdere verklaren dat de tweede verweerder een vakbond is dat met arbeidersrechten in de confectie- en textielindustrie in Karnataka werkt en dat de vakbond gevormd is daar er vraag was van de werkers in de industrie. De derde verweerder is een vereniging van vrouwelijke arbeiders in de confectie-industrie. De 4de verweerder is een geregistreerd bedrijf dat als doel heeft om de effecten van zakelijke activiteiten op samenlevingen en hun omgeving te bestuderen. De 6de verweerder is een federatie van onafhankelijke vakbonden in geheel India. De 8ste verweerder is een netwerk van verenigingen die te doen hebben met sociale ontwikkeling, bestaande uit 9 lidorganisaties. De verweerder verklaarde dat de arbeidsomstandigheden in de kledingindustrie is gekarakteriseerd door overtredingen van legale rechten, geen betaling van overwerk, sexuele pesterijen bij vrouwelijke arbeiders etc. De verweerdere 3 en 4 hebben een aantal programma's voor vrouwelijke arbeiders gedraaid om ze op de hoogte te brengen van hun rechten in de werkplaats en in de gemeenschap en, gebaseerd op de klachten die verweerdere 3 en 4 ontvangen, ondervragen ze de werkmannen in een aantal industriën en hebben ze ook een brief aan het aanklagende bedrijf gestuurd om de problemen te bespreken maar de aanklager heeft geweigerd om te praten met de tweede verweerder voor redenen die de aanklager zelf het best weet. De verweerder verklaarde dat het aanklagende bedrijf weigert de feiten onder ogen te zien dat er zaken zijn die zorgwekkend zijn voor het functioneren van het bedrijf. De verweerdere zijn respectabele organisaties die niet alleen streven naar rechten voor de arbeiders en hun leefomstandigheden maar ook naar hun sociaal en cultureel welzijn. De verweerdere

verklaren verder dat zij het gegarandeerd recht hebben om te spreken en daarom vragen om het ontslag van I.A.

5. De verweerders hebben in de toevoeging aan I.A.4 betoogt dat er overtredingen van de arbeidsrechten zijn in het aanklagende bedrijf en verzekeren dat deze feiten niet publiekelijk worden gemaakt en zijn met de huidige zaak opgekomen. De verweerders hebben voor bescherming van de arbeidsrechten gevraagd en streven ernaar om de rechten van arbeiders in de kledingindustrie te verzekeren waarbij de zaken van de aanklager en zijn reputatie ernstig in gevaar is gebracht en daarom heeft deze de huidige zaak aangespannen om de verweerders te beperken in hun acties. De verweerders verklaarden dat de aanklager geen zaak heeft die aanvankelijk als gerechtvaardigd voorkomt [onleesbaar woord] en dat het voordeel voor de verweerders is [onbegrijpelijke zinsconstructie in het engels] en dat als de verbodsactie, in het voordeel van de aanklager afgegeven, niet wordt teruggetrokken, arbeiders in de kledingindustriën hieronder zouden lijden en verzochten daarom voor een intrekking van de verbodsactie.
6. De aanklager beweerde in zijn bezwaren dat de verweerders onjuiste informatie aan de pers en organisaties in het buitenland geeft. Het voortzetten van de verbodsactie heeft in geen geval invloed op de fundamentele rechten van de verweerders. Er zijn geen overtredingen in het aanklagende bedrijf noch overtredingen van arbeidsrechten en daarom wordt verzocht de I.A., ingediend door de verweerders, in te trekken.
7. Gezien de bovenstaande beschuldigingen, wil ik de volgende punten overwegen :
 - 1) Of de aanklager een zaak heeft die aanvankelijk als gerechtvaardigd voorkomt ?
 - 2) Of het voordeel voor de aanklager is ? Zoja, of de aanklager onherstelbare verliezen en schade zou lijden als de ad-interim verbodsactie geweigerd wordt ?
 - 3) Of de interim instructie tot verbodsactie, die in het voordeel van de aanklager is afgegeven, ingetrokken moet worden ?
 - 4) Welke instructie ?
8. De aanklagers en verweerders hebben verschillende documenten overlegd om hun zaak te ondersteunen. Na het horen van de advocaten zijn mijn antwoorden op bovenstaande punten als volgt :
 - 1) Bevestigend
 - 2) Bevestigend
 - 3) Naar mate
 - 4) Als per initiële instructie voor de volgende :

REDENEN

9. **Punt 1** : Het is waar dat de aanklager een geregistreerd bedrijf heeft dat geregistreerd staat volgens de Wet op Bedrijven 1956. Opgericht op 27 juni 2002 in Bangalore. Het aanklagende bedrijf is een 100% exportgericht bedrijf in het vervaardigen van kledingstukken **en heeft een fabriek in bangalore**. De aanklager verklaarde dat en werknemers in de fabriek behoren tot het best betaalde personeel in de kledingindustrie **Het aanklagende bedrijf heeft 100% dochteronderneming genaamd Jeans knit Private Limited heeft ook 4 fabrieken in Bangalore** Er is verder verklaard dat het aanklagende bedrijf alle acceptabele internationale normen strict naleeft en dat het onderworpen is aan internationale en lokale audits, inclusief sociale audits door onafhankelijke bureau's door haar buitenlandse klanten worden aangesteld om zo constant te controleren dat de arbeidsnormen en werkomstandigheden etc. voldoen aan de legale en sociale vereisten van iedere klant. Een bedrijf onder de naam G-Star, gevestigd in Nederland, is ook één van de klanten. De aanklager verklaarde dat een artikel gepubliceerd is in Nederland, in een tijdschrift met de naam Trouw op 7 november 2005 waarin wordt geschreven over de algemene problemen van

vrouwelijke arbeiders in de textielindustrie in India, in welk artikel G-Star, klant van de betrokken aanklager, wordt genoemd als één van de verscheidene internationale bedrijven die kleding geleverd krijgen uit India. Aangezien de naam van haar klant G-Star genoemd was in het artikel, heeft het betreffende bedrijf G-Star aan de aanklager gevraagd om de beschuldigingen over de werkomstandigheden in de aanklager's fabrieken te onderzoeken. Ondertussen heeft de eerste verweerder, die connecties beweert te hebben met de 6de verweerder en ook beweert de vertegenwoordiger van de 2de verweerder te zijn, interviews gehouden met bepaalde personen in september en november 2005, bewegend dat de betreffende geïnterviewde personen arbeiders waren in de fabriek van de aanklager. De aanklager verklaarde dat de geïnterviewde arbeiders niet in hun fabriek werkzaam waren. Vervolgens heeft de eerste verweerder een brief aan het aanklagende bedrijf gestuurd met beschuldigingen wat betreft overtredingen die zogenaamd plaats zouden vinden in het aanklagende bedrijf en het zusterbedrijf. De tweede verweerder heeft rapporten doorgestuurd aan de Nederlandse tak van Schone Kleren Kampagne (Clean Clothes Campaign (CCC)) een in Nederland geregistreerde en opererende NGO die artikelen op hun website begonnen te publiceren. De aanklager verklaarde dat onjuiste en ontorende beschuldigingen op de website zijn gepubliceerd en dat dit werd gevolgd door een artikel in de krant de Volkskrant. Daarom vraagt de aanklager om de verweerder te belemmeren informatie, artikelen, gegevens betreffende het aanklagende bedrijf te verspreiden aan andere organisaties.

10. De verweerders, aan de andere kant, beweren dat de tweede verweerder een vakbond is dat met arbeidersrechten in de confectie- en textielindustrie in Karnataka werkt en dat de vakbond gevormd is daar er vraag was van de werkers in de industrie. De derde verweerder is een vereniging van vrouwelijke arbeiders in de confectie-industrie. De 4de verweerder is een geregistreerd bedrijf dat als doel heeft om de effecten van zakelijke activiteiten op samenlevingen en hun omgeving te bestuderen. De 6de verweerder is een federatie van onafhankelijke vakbonden in geheel India. De 8ste verweerder is een netwerk van verenigingen die te doen hebben met sociale ontwikkeling, bestaande uit 9 lidorganisaties. Verweerders verklaarden dat, gebaseerd op de klachten die verweerder 3 en 4 ontvingen, zij werkmannen in een aantal industriën hebben ondervraagd en ook een brief hebben gestuurd aan het aanklagende bedrijf om de problemen te bespreken die zich in het bedrijf voordoen. Verweerders verklaarden dat het aanklagende bedrijf weigert om onder ogen te zien dat er ernstige dingen voorkomen die de functioneren van de fabriek beïnvloeden en de verweerders verklaarden bovendien dat zij de gegarandeerde rechten hebben om dit uit te spreken.
11. Wanneer een kennelijke zaak zo veel mogelijk wordt bepaald, moet de rechtbank vermijden een mini-rechtszaak te houden en bevindingen te geven. Wat van de rechtbank verwacht wordt is om te bekijken of de zaak die door de aanklager is ingediend onjuist is of kwellend en of er serieuze rechtskwesties en feiten te behandelen zijn. Daarnaast moet de rechtbank aannemen dat de aanklager een zaak heeft ingediend die aanvankelijke gerechtvaardigd lijkt en gaat nu over tot het overwegen van de andere aspecten die betrekking hebben op het afgeven van een verbodsactie. Mijn opinie wordt ondersteund door een uitspraak zoals beschreven in 1988[2] KIJ blz455 in LIC Vs Bangalore Employees Housing Co-operative Society.

« De voorzorgsmaatregel van verbodsactie is afgegeven als een onmiddelijk tegengif om de inbreuk op de eiser's rechten te stoppen of te voorkomen wat betreft de ingediende klacht. De rechtbank, de opportuniteit overwegend, moet zich in dit stadium niet in een vitterij wagen door een mini-rechtszaak te houden om de eiser's zaak uit te pluizen om uit te vinden of het een zaak is die aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt. Het zou voldoende moeten zijn als de Rechtbank ervan verzekerd is dat vragen die zijn gesteld door de eiser geen plagerijen zijn of te toevallig maar zo dat ze serieuze overweging waard zijn in een volgend stadium.

...Echter, in een zaak waar het voorspellen van een mogelijk resultaat voor de eiser(zoals zaken er nu voorstaan) enigzins gevaarlijk is, dan is het zeer noodzakelijk om met de grootste

zorg het terrein betreden voor het afgeven van een voorlopige verbodsactie. Maar tegelijkertijd haar oordelingsbevoegdheid uitoefenend, moet de rechtbank compleet afgedekt zijn en met zeer grote zorg handelen, zonder te denken aan het feit dat afgeven of weigeren van de oplossing aan de één of de andere partij schade of ongemak zal brengen... »

In de huidige zaak is niet betwist dat de aanklager een 100% exportgericht bedrijf is welke kledingstukken vervaardigd en dat de aanklager een productie-afdelingen in Bangalore heeft. De aanklager beweert dat de nederlandse tak van Schone Kleren Kampagne (Clean Clothes Campaign) op 31.5.2006 een artikel heeft gepubliceerd, op hun website met de titel « G-Star is about breaking rules » in het nederlands. De aanklager heeft kopiën van dit artikel en de vertaalde versie ervan overlegd. De juridisch adviseur voor de verweerders beweert dat geen bevel kan worden afgegeven op basis van de kopiën van de vertaalde versie. Verder beweren de verweerders dat schadeloosstelling die gevraagd wordt erg vaag is en niet gerelateerd is aan de verweerders. De kopie van de vertaalde versie maakt openbaar dat het bedrijf G-Star is genoemd en het materiaal geleverd door het aanklagende bedrijf aan G-Star en ook aspecten zoals pesterijen door het Management, sexuele pesterijen, onbetaald overwerk in het bedrijf, waaronder in het aanklagende bedrijf [Niet zeker of de zin negatief of bevestigend moet zijn, slecht te lezen]. Alhoewel de raadsheer van de verweerders betwist dat het verzochte bevel niet kan worden afgegeven in het voordeel van de eiser, hebben ze in hun geschreven verklaring toegegeven dat zij rapporten over overtredingen van de arbeidsrechten in het aanklagende bedrijf hebben doorgestuurd. Er bestaat geen twijfel over dat een vakbond het recht heeft om overleg te plegen of te protesteren als een probleem zich voordoet in welke industrie dan ook. Maar in de huidige zaak, zijn geen van de personeelliden van de verweerders, arbeiders of werknemers in het aanklagende bedrijf. De verweerders zijn geen erkende vakbond met het vereiste aantal arbeiders in het aanklagende bedrijf, die lid zijn van de verweerders. Dus als arbeiders niet hebben geklaagd aan de verweerders over de arbeidsomstandigheden in het aanklagende bedrijf, kunnen de verweerders geen artikelen op websites en in tijdschriften publiceren zonder enige grondslag. Eén van de artikelen, gepubliceerd in de krant Trouw op 22 augustus 2006, was getiteld « in India for criticizing G-Star » laat de foto zien van een Senior advocaat genaamd Smt. Hemalatha Mahishi, tesamen met vrouwelijke arbeiders die zogenaamd aan het protesteren waren tegen de bevelen die de rechtbank had afgegeven. De juridisch adviseur van de aanklager heeft op 25.8.2006 een brief gestuurd aan de genoemde Senior advocaat Smt. Hemalatha Mahishi, om uitleg te vragen over de beweerde protesten en de advocaat heeft de aanklager's advocaat op 26.8.2006 geantwoord, verklarend dat zij verbaasd en geschokt was om de inhoud van het artikel te lezen en de kwaadwilligheid die uitgevoerd was door het artikel te publiceren dat niets met de feiten van de zaak te maken had. De genoemde brief van de senior advocaat maakt openbaar dat de foto die gepubliceerd was, genomen was bij de gelegenheid van een ééndaagse wrokshop die door textielarbeiders georganiseerd was met als onderwerp de huwelijksproblemen die vrouwelijke textielarbeiders hebben en hun rechten en zij was één van de resource-personen voor de genoemde workshop. Zij heeft categorisch verklaard dat dit zeker geen protest tegen G-Star of Fibres and Fabrics International Ltd was of een ander bedrijf zoals op de foto gezien. Dit toont de kwalijke bedoelingen van de verweerders duidelijk aan, die onjuiste informatie aan een bepaalde organisatie in Nederland doorgeven welke deze informatie publiceren zonder de waarheid ervan te controleren voor redenen die zij best weten. Er bestaat geen twijfel over het feit dat iedere persoon in ons Land vrijheid van meningsuiting heeft maar onder het mom van blootstellen van corrupte praktijken kan niemand of iemand die een organisatie vertegenwoordigd, verklaringen afleggen die absoluut lasterlijk zijn. Vrijheid van meningsuiting houden niet in lasterlijke verklaringen of het schaden van de reputatie van welke organisatie dan ook. Het is relevant om op te merken dat alhowel geen van de verweerders een erkende vakbond zijn voor het aanklagende bedrijf, de aanklager toch heeft toegestaan om een team van mensen, gelid door een zekere Shakun, te ontmoeten en hun vragen te beantwoorden. De aanklagers hebben ook een kopie van het rapport van de Arbeidscommissaris van de Regering van Karnataka overlegd, uitgevoerd naar aanleiding van het artikel van Clean Clothes Campaign, welk rapport zich uitlaat over de

goede arbeidsomstandigheden in het aanklagende bedrijf en dat de beschuldigingen onjuist zijn. De verweerders hebben geen materiaal dat hun argumenten ondersteunt. Er is genoeg materiaal hier in de rechtbank om de aanklager's versie te ondersteunen. Aangezien dit het geval is, ben ik van de opinie dat het verzoek van de aanklager niet onjuist is of kwellend en dat er serieuze kwesties zijn die overoordeeld moeten worden. Ik stel daarom dat de aanklager een zaak heeft die aanvankelijk als gerechtvaardigd voorkomt en daarom beantwoord ik punt Nr 1 bevestigend.

12. Punt 2 : De beslissing moet worden bepaald door de effecten van het afgeven of niet afgeven van een verbodsactie af te wegen voor de partijen op de gebeurtenissen en om te zien of dit gecompenseerd kan worden in termen van geld en dan te zien naar welke kant de balans doorslaat. In andere woorden, de test is het effect van het niet-afgeven van een verbodsactie voor de aanklager te bekijken en te zien of het ongemak voor de aanklager gecompenseerd kan worden in termen van geld en alleen als het ongemak dat veroorzaakt wordt voor de aanklager niet in geld gecompenseerd kan worden dan moet het proces worden teruggedraaid en moeten de effecten van het afgeven van een verbodsactie worden bekenen wat betreft de verweerders en moet worden bepaald of dit gecompenseerd kan worden met geld. Zoals eerder verklaard, geen van de verweerders is een vakbond met het vereiste aantal arbeiders of werknemers van het aanklagende bedrijf die lid zijn van deze vakbond. Er zijn geen klachten ingediend tegen het bedrijf door één van de arbeiders in het bedrijf. Gebaseerd op de beschuldigingen van de verweerders, heeft de Arbeidscommissaris van de Regering van Karnataka een onderzoek ingesteld en bevonden dat de beschuldigingen die tegen de aanklager gedaan waren onjuist en ongegrond waren. De verweerders echter, beweren dat de schadeloosstelling die wordt verzocht vaag is, betwisten niet dat zij informatie verspreiden over het aanklagende bedrijf aan de equivalente organisaties in Nederland en daarom kunnen de verweerders de reputatie van het aanklagende bedrijf niet schenden zonder enige grondslag. Elk recht van een individu of organisatie is hangt samen met een overeenkomstige plicht die men aan een ander verplicht is en die niet overschreden kan worden. Aangezien dit het geval is, kan niet worden toegestaan dat de verweerders informatie doorspelen over het aanklagende bedrijf dat hun reputatie schaadt en dat ontorend is, bewarend dat de aanklagers de rechten van de arbeiders in hun industrie schenden. Het is relevant om op te merken dat alleen de eerste verweerder is die een beëdigde verklaring indient namens alle verweerders, het aanklagende bedrijf beschuldigend van overtredingen en er wordt toegegeven dat geen specifieke overtreding naar voren is gebracht door één van de verweerders in de huidige zaak. Het aanklagende bedrijf, net als de verweerders, hebben ook het recht om de belangen van hun organisatie te beschermen en de verweerders zullen geen enkel ongemak veroorzaken als de ad-interim verbodsactie afgegeven wordt in het voordeel van de aanklagers. Alle feiten in overweging nemend ben ik van mening dat de beslissing in het voordeel is van de aanklager en niet van de verweerders. Wat betreft punt 2 is mijn antwoord bevestigend.

13. Punt 3 : Gezien mijn antwoorden op punt 1 en 2 bevestigend zijn, is punt 3 ook beantwoord aangezien het verzoek is geweigerd, dat werd ingediend door de verweerders om de interim verbodsactie op te heffen, op 28.7.2006 aan de aanklager was gegeven.

14. Punt 4 : Gezien mij bevindingen zoals hierboven genoemd, ga ik over tot het geven van de volgende :

ORDER

De I.A Nr 1 & 2 van 27.7.2006, ingediend door de aanklager onder O.39 R1 & 2 cpc zijn hierbij erkend. De verweerders en hun personeel zijn hierbij beperkt door een voorlopige verbodsactie om informatie, artikelen, gegevens te verspreiden over het aanklagende bedrijf

aan welke organisatie of entiteit dan ook , in India en buiten India, respectievelijk via welke media dan ook en in het bijzonder via het internet.

De I.A. Nr 4 van 11.9.2006, ingediend door de verweerders, onder O3.39 R 4 cpc om de interim verbodsactie, die in het voordeel van de aanklager is afgegeven, te vernietigen, is hierbij geweigerd. Gezien de omstandigheden zijn er geen bevelen wat betreft kosten.

[Gedicteerd aan de Schrijver van de Veroordeling (Griffier ?), overgezet door haar, gecorrigeerd, getekend en dan door mij uitgesproken tijdens de openbare zitting op de datum van 19 februari 2007]

[handtekening + datum]
[K.B. CHANGAPPA]
IV Addl. City Civil Judge,
Mayohall, Bangalore

CASE CLOSED